

ΟΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

ΛΕΩΝ Ο ΣΤΦΟΣ ΚΑΙ Η ΤΕΣΣΕΡΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ

Τὸ διαζύγιον τοῦ Λέοντος καὶ τῆς Θεοφανούς. Ὁ θάνατος τῆς αὐτοκράτειρας. Λέων καὶ Ζωή. Ὁ γάμος τους. Δυὸ μυστηριώδεις θάνατοι. Ὁ τρίτος γάμος τοῦ αὐτοκράτορος. Ὅπου ἡ αὐτοκράτειρα πεθαίνει μαζί με τὸ νεογέννητο διάδοχο. Ὁ μοναχὸς Εὐθύμιος. Συνωμοσίες. ραδιουργίες, μηχανορραφίες. Ὁ τρομερὸς ἀδελφὸς τοῦ αὐτοκράτορος. Εἰς ἀναζητητὰν τετάρτης συζύγου κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Β'.

ΓΙΑΜΕ στο προηγούμενο φύλλο πῶς ὁ Λέων ὁ Σφόδρος, μετὰ τὸ θάνατον τοῦ πατέρα του Βασιλείου Βουλγαροκτόνου, θέλησε νὰ χωρίσῃ ἀπὸ τῆς συζύγου του, τὴν ἐνάρετη καὶ θεοκόληρη Θεοφανώ.

Ἐκτὸς τῆς ἀρχαίας ἀντιπαθείας πού ἐνονοιοθετοῦσε πρὸς τὴν Θεοφανώ, ἕνας ἄλλος λόγος πού ἔκανε τὸ Λέοντα νὰ ἐπιδοκίμῃ τὸ διαζύγιον, ἦταν ἡ διαδοχὴ τοῦ θρόνου του. Ἡ Θεοφανώ δὲν τοῦ εἶχε χαρίσει διάδοχο καὶ γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἴδια στὸ τέλος σπαρακτατικῆς ν' ἀφήσῃ τὸ Λέοντα ἐλεύθερον νὰ παντρευτῆ τὴν ἀγαπημένην του Ζωή, τὴν κόρη τοῦ πατριάρχου Τσαοισί. Μετὰ τὴν ἀποχώρησίν τῆς ἡ Θεοφανώ ζήτησε παρηγοριά στὸ Θεό, μὰ δὲν ἐπέφερε καὶ πολὺ, γιὰτὶ ἴσως ἀπὸ λίγων καιρῶν, στὴς 10 Νοεμβρίου 893, πέθανε, ὅς ἡλικία μόλις τριάντα ἐτῶν.

Ὁ Λέων ἔκανε στὴ σφύρα τὸν μεγαλοπρεπῆ πρόγραμμα κηδεία καὶ τὴν ἔθαψε στὸ ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Πρὸς τιμὴν τῆς μιλίστας ἔχτισε καὶ μιὰ ἐκκλησίαν, στὴν ὁποία εἰσῆκε τ' ὄνομα τῆς, ἴσως ἀπὸ μερικά χρόνια δὲ ἡ Ἐκκλησία κατέλαβε μεταξὺ τῶν ἁγίων τὴν ἐνάρετη καὶ μελαγχολικὴ αὐτὴ βασίλισσα, στὴς ὁποίας τὸν τάφο, ὅπως ἀναφέρουν οἱ χρονικογράφοι, πολλὰ θαύματα εἶχαν συνέτελεσθῆ.

***

Ὁ Λέων ἦταν περὶ ἐλεύθερος... Μὰ ἡ ἀγαπημένη του Ζωὴ δὲν ἦταν ἐπίσης ἐλεύθερη, γιὰτὶ, ὅπως εἴπαμε στὸ προηγούμενο φύλλο, ὁ Βουλγαροκτόνος εἶχε φροντίσει νὰ τὴν παντρεύῃ γι' αὐτὴν διὰ τῆς βίας, γιὰ νὰ τὴν ἀπειθαρχήσῃ ἀπὸ τὸ γένος του. Ἐπιτυχῶς γιὰ τοὺς δυὸ ἐρωτευμένους, λίγων καιρῶν μετὰ τὸ θάνατον τῆς Θεοφανούς, πέθανε καὶ ὁ σύζυγος τῆς Ζωῆς καὶ εἶτοι ἔμειναν ἐντελῶς ἐλεύθεροι. Σχετικῶς με τοὺς δυὸ αὐτοὺς θανάτους πολλοὶ ἱσχυριζοῦνταν ὅτι δὲν ἦσαν ἐντελῶς τυχαῖοι, μὰ ποτὲ δὲν ἐξακριβώθηκε σχετικῶς ἡ ἀλήθεια. Ποιὸς τοῦμοιρος ἄλλωστε νὰ ἐξετάσῃ τέτοια πράγματα, στὴ στιγμὴ πού ὁ Λέων ἦταν αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Ζωὴ κόρη τοῦ πρωθυπουργοῦ...

Ὅλα λοιπὸν εἰδοῦσαν τὸν αὐτοκράτορα αὐτὸ γάμο. Ἐπιπλέον ὁ Λέων ἐλάτρευε τώρα περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλῃ φερά τῆ Ζωῆ, γιὰτὶ τοῦ εἶχε σώσει πρὸ

ὀλίγων μηνῶν τῆ Ζωῆ, ἀποκαλύπτοντάς του μιὰ σπουδαία πού εἶχε ἐξεργασθῆ ἐναντίον του. Ὁ πατέρας τῆς Ζωῆς πάλι, ὁ πρωθυπουργὸς Στυλιανὸς Τσαοισίς, ὁ ὁποῖος ἦταν εἰσνοήσιμος τοῦ Λέοντος, καὶ ὁ ὁποῖος εἶχε λάβει ἀπ' αὐτὸν τὸν γιὰ πρώτη φορὰ χρησιμοποιοῦμενο—συμβολικῶς ἴσως— τίτλον τοῦ βασιλοπλάτορος, ἔκανε ὅ,τι μπορούσε γιὰ νὰ ἐπιταχύνῃ αὐτὸ τὸ γάμο. Εἶχε ἐγκαταστήσει μάλιστα τὴν κόρη του στὸ διαμεῖσιμα πού κατοῦσε ὁ ἴδιος μὲς' στ' ἀνάκτορον. Μόνον ὁ μοναχὸς Εὐθύμιος εἶχε ἀντιρροήσεις γι' αὐτὸ τὸ γάμο καὶ ἔλεγε στὸν αὐτοκράτορα διὰ αὐτὸ πού σκοπεῖ νὰ κάνει ἦταν ἀσέβεια καὶ ἀνομία.

Μὰ ὁ Λέων γελούσε με τὴς ἐκλήψεις του καὶ ἀπαντοῦσε στὸν ἅγιον αὐτὸ ἄνθρωπον:

— Ἐλα, πάτερ μου, ἀκούσε με καὶ μὴ λές βλακειές...

Ὅπως ξέρεις, ἔχασα τὴ γυναῖκα μου... Πρέπει λοιπὸν, ὅπως θὰ ἔκανε καὶ κάθε ἄλλος στὴ θέα μου, νὰ σκεφτῶ νὰ ξαναπαντρευθῶ. Ἡ Ζωὴ πάλι βρισκεται στὴν ἴδια ἀκριβὴς κατάσταση μὲ μένα. Εἶνε ἐντελῶς ἐλεύθερη... Γιατὶ λοιπὸν θέλεις νὰ ματαιωθῆς ἐκεῖνο πού ἐπιβάλλουν οἱ νόμοι καὶ συμβουλεύει ἡ Γραφῆ... Ὁ Εὐθύμιος ὅμως θύμωνε καὶ τοῦ ἀπαντοῦσε:

— Κανένας δὲν σ' ἐμποδίζει νὰ παντρευτῆς μὰ

ἀλλῇ γυναῖκα. Μὰ τῆ Ζωῆ, πού τὴν κατηγοροῦν γιὰ τόσα κακά, δὲν πρέπει νὰ τὴν πάρῃς... Ἄν ὁ γάμος αὐτὸς πραγματοποιηθῆ, ὅλος ὁ κόσμος θὰ θεωρῆσῃ ὡς ἀληθινὴς κακὴς φημισ πού κικλοφοροῦν εἰς βάρος τῆς...

Καὶ συνεχίζοντας ὁ μοναχὸς διεκρίνυτε στὸν αὐτοκράτορα ὅτι ἂν ἡ Ζωὴ γινόταν σύζυγός του, αὐτὸς δὲν θὰ τὸν ξανάβλεπε πάλι.

Μὰ ἕνας ἄνθρωπος ἐρωτευμένος δὲν λογικεύεται. Ἔτσι ὁ Λέων, προκειμένου νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῆς φίλης του καὶ τοῦ ἐξομολογητοῦ του, δὲν ἐδίωτσε καθόλου. Διέταξε τὸν Εὐθύμιον, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐν ταύταις τόσων ἔφρασε σεβασμῶν, ν' ἀποσιωπῆτὶ στὸ μυστήριον του καὶ παντρεύτῃ τὴ Ζωή.

Μὰ ἡ σφύρα τοῦ εὐτυχία δὲν ἐβάσταζε πολὺ. Δὲν ἐπέρασαν δυὸ χρόνια καὶ κατὰ τὰ τέλη τοῦ 896 ἡ νεαρὴ αὐτοκράτειρα πέθανε ἀπὸ μιὰ ἀσθένεια μυστηριώδη καὶ ἀνεξήγηθη, ἀκολούθησας κατὰ πόδας στὸν τάφο τὸν πατέρα τῆς Στυλιανὸ Τσαοισί, ὁ ὁποῖος εἶχε πεθάνει λίγους μῆνες προηγουμένως.

Κανεὶς ὅμως δὲν κατώθησε νὰ διαφωτίσῃ τὸ μυστήριον τῶν δυὸ αὐτῶν θανάτων, στοὺς ὁποῖους, ὥστόσο, φαίνεται ὅτι ὁ Λέων δὲν εἰθινοῦταν καθόλου.

***

Πρέπει νὰ ὁμολογήσομε ὅτι ὁ Λέων δὲν εἶχε καθόλου τὴν ἐπιθυμίαν τῆς διαδοχῆς του. Ἀπὸ τὸ γάμο του μετὰ τῆ Ζωῆ εἶχε γεννηθῆ μόνον μιὰ κόρη, ἡ πριγκίπισσα Ἄννα. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ξαναπαντρευτῆ καὶ τρίτῃ φορὰ γιὰ ν' ἀποκτήσῃ διάδοχο. Μὰ αὐτὸ δὲν ἦταν καὶ τόσο εἰκόλο γιὰ τὸν αὐτοκράτορα. Ἡ Ἐκκλησία κατεδίωκε τὴ σὺναμν τρίτον γάμου καὶ ὁ λαὸς τὸν θεωροῦσε ἀνάσιν ἐνὸς βασιλέως. Κι' ὁ Λέων ἀκόμη ὁ ἴδιος, σ' ἔναν ἀπὸ τοὺς «Κωδικιάς» του κατέκρινε ἀισθηρότητα τοὺς ἄνδρες πού ἔκανε μιὰ τέτοια ἐνωσι.

Μὰ δὲν ἦταν αὐτὸ μόνον. Ὁ αὐτοκράτωρ εἶχε ἀγαπήσει τὴ Ζωὴ με πάθος καὶ ὁ θάνατος τῆς εἶχε ἀφήσει ἀπαρηγόρητον. Ἐπρεπε νὰ τὸν ἀκούσῃ κανεὶς πῶς μιλούσε τότε γι' αὐτὴ, μὴ ἀπὸ στοιγίῃ καὶ θλίψη, στὸ μοναχὸ Εὐθύμιον, τὸν ἀκούει, μετὰ τὸ θάνατό τῆς, εἶχε ἐνανταρξῆσῃ ἀνά τὸν... Ἐἰς τρωχί μου γυναῖκα, ἡ ἀγαπημένη μου γυναῖκα, ἔλεγε συνεχῶς.

Σ' αὐτὴ τὴν ψυχικὴν κατάστασιν εὐρισκόμενος, ὁ Λέων δὲν ἄργησε νὰ πῆσῃ πάλι ἐπὶ τὴν ἐπίδοξον τοῦ ἐξομολογητοῦ του, ὁ ὁποῖος, χάρις στὴν ἐξαιρετικὴν του ἀντίληψη, δὲν ἄργησε νὰ γίνῃ παντοδύναμος καὶ πραγματικῶς κυβερνητῆς τῆς αὐτοκρατορίας.

Κι' ὁ ἴδιος ἀκόμη αισθανόταν βελύγνιμα γιὰ τὸν τρίτον του γάμο, μὰ ἔβλεπε διὰ ἔρω-

πε νὰ παντρευτῆ γιὰ τὸ συμφέρον τῆς δυναστείας του. Ἔτσι, ὅταν μετὰ τὸν καιρὸν παρηγορήθηκε γιὰ τὸ θάνατον τῆς Ζωῆς, κατανυκτικῶς πῆσῃ ὅλους τοὺς διαταγμούς του, παντρεύθηκε, στὰ 899, μιὰ ἐξαιρετικὰ ὀραία γυναῖκα, ἀσιατικῆς καταγωγῆς, τὴν Εὐδοκίαν Βαϊαννοῦ.

Μὰ ἡ ἀτυχία τὸν κατέδιωξε καὶ στὸν τρίτον του γάμο. Ἐπειτα ἀπὸ ἕνα χρόνον ἡ Εὐδοκία πέθανε, τὴν ἡμέρα ἀκριβῶς πού ἔφερε στὸν κόσμο τὸν πολιτικότο διάδοχο, ὁ ὁποῖος ὅμως ἀκολούθησε ἀμέσως στὸν τάφο τὴν μητέρα του!...

***

Ἔτσι, ὅτε μετὰ τὸν τρίτον του γάμο ὁ Λέων ἀπέκτησε διάδοχο καὶ ἡ κατάστασις εἶχε γίνῃ ἐξαιρετικὰ οσοβαρῆ. Ἄν ὁ τρίτος γάμος του εἶχε προκαλέσει τὴ γενικὴ κατακραυγῆ, τὶ ἔπρεπε νὰ συμβῆ ἂν παντρευόταν καὶ τέταρτῃ φορὰ; Αὐτὸ τὸ πρῶμα ἡ Ἐκκλησία τὸ ἀπαγόρευσε κατηγορηματικὰ καὶ οἱ νόμοι οὔτε προέβλεπαν κανὲν μιὰ τέτοια περίπτωση, τόσο ἀφάνταστη ἦταν... Στὰ μέματα τῶν Βυζαντινῶν, τέταρτος γάμος ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἐγκλήματα, πού θὰ μπορούσε νὰ διαπραχθῆ κανεὶς... Μὰ τί σημασία εἶχαν ὅλ' αὐτὰ;... Ὁ Λέων ἔπρεπε ν' ἀποκτήσῃ καλὴ...

Ἐνωμεταξὺ ἀπεκαλύπτοντο σχεδὸν καθημε-

ΣΤΙΧΟΙ

ΣΕ ΛΕΥΚΩΜΑ

Κόρη...στὸ γελιστὸ σου βλέμο μάτι, πᾶχει πελάγοις βάθος καὶ μαργεία, βλέπω κρυφῆ, γλυκεῖα μελαγχολία, σὸν νὰ ζήσῃ, σὸν νὰ μαντεύῃ κάτι.

Σὰν ρόδο τοῦ Ἀπριλίῃ πού ἀσημάνει τῆς χαραυγῆς ἡ μωρομένη πάχη, εἶσι λεπτὴ ἀγνώστου πόθου ἡ ἀχνή τὴ βελουδένια ὄμι σου θολώλει.

Ὁ ἥλιος ἔσαν λάμψη στὰ λειβάδια τὴν πάχη θὰ σφαιροῦσῃ σὲ πετράδια μυριόχρωμα στὸν λουλουδοῦ τὰ χεῖλι, Ἀλλὰ ἡ χρυσὴ σου κατακίνα ἐκείνη σταλασματικὰ δακρῶν σου γίνῃ, τ' ὄνειρο πού ζήσῃ σὸν ἀσπελλῃ.

Α. ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ

